

Občni zbor „Strokovne zveze viničarjev“.

V nedeljo, dne 13. julija se je vršil deseti redni občni zbor »Strokovne zveze viničarjev« centrale Ljutomer. Številni delegati od vseh krajevnih organizacij, ki so že danes skoraj po vseh naših viničarskih krajih ustanovljene, so se odzvali povabilu ter so napolnili zvezine tajniške prostore v Slamnaku nad Ljutomerom v najboljšem razpoloženju. Točno ob deseti uri je načelnik zveze tovariš Ivan Husjak s pozdravom na navzoče delegate skupin, kakor tudi zastopnika Jugoslovanske zveze iz Ljubljane in iz Maribora, otvoril ta pomembni občni zbor.

Za overovatelja zapisnika sta bila predlagana tov. Peter Rakuša in Nedok Ludvik. Za načelstvo zveze je najprej poročal zvezin tajnik tov. Peter Rozman. Iz celotnega poročila je razvidna vsa agilnost in delavnost načelstva za razmah in utrditev strokovne organizacije povsod med viničarji. Zveza šteje z dnem 1. junija 1930 21 skupin ali krajevnih organizacij in ima skupno 1996 rednih članov. Poročilo pravi, da se je v tem poslovnem letu članstvo organizacije stabiliziralo, to je, da so prenehali tisti vedni pristopi, odstopi in nazaj, kar je zelo važno in razveseljivo dejstvo. Uvedle so se letos nove članske izkaznice, v katere se članarina potrjuje z znamkami za vsak mesec. Izkaznice vsebujejo zraven nekaterih potrebnih navodil za člane tudi poslovnik podpornega sklada. Zborovanj v celotni organizaciji se je vršilo v tem letu 45, prireditev pa je bilo sedem in štirje organizatorični tečaji. Iz tajništva centrale je bilo odposlanih 2092 dopisov in vlog. Od teh je bilo poslanih: 220 raznim uradom in oblastim, 30 Jugoslovanski strokovni zvezi, 45 v službenih zadevah članov viničarjev, 34 pritožb, ki so se rešile ugodno, 15 ovadb radi kršenja državljanских pravic izven viničarskega reda in 36 predlogov za razprave pred viničarsko komisijo. V nadaljnjem prinaša to poročilo pregled stanja in delovanja posameznih edinic, skupin, od katerih nekatere naravnost medsebojno tekmujejo. Končno še omenja, da se je moralo viničarje za strokovno organizacijo prej vzgojiti in da se je pri tem moralo premagati največje ovire za obstoj organizacije. Še danes se dobe boljše gospodarsko stoječi viničarji, katerih je nekako sram, da bi se združili s svojimi siromašnejšimi tovariši in se žal dobe tudi slučaj, da taki še celo svoje stanovske tovariše hočejo teptati pri vsaki priliki, samo da bi bilo njih ime bolj na glasu. Mnogim še danes manjka čuta skupnosti in zavesti, da smo si vsi viničarji enaki.

Drugi je poročal tov. Janez Kosič in je v svojem blagajniškem poročilu izvajal med drugim tudi to, da je imela zveza za poslov-

no dobo 1929/30 denarnega prometa 134.944 Din. Podporni sklad je v tem poslovnem letu izplačal 75 poročniških podpor, 427 bolniških podpor, 32 neizplačanih in 32 posmrtninskih podpor, vse skupaj v znesku 32.719 Din. Za ta podporni sklad smo v tem letu dobili podpore: od bivšega oblastnega komisarja v Mariboru 5000 Din in od banske uprave sedaj 10.000 Din. V starostni sklad, kateri se ima zbirati za dobo 10 let, se je letos nabralo 8940 Din. Prispevki članarine so se v tem letu dvignili za več kakor 10 odstotkov, kar znači, da organizacija ne napreduje samo številčno, ampak tudi gospodarsko, kar je tudi predpogoj vsakemu napredku.

V imenu načelstva »Strokovne zveze viničarjev« je kot tretji poročal načelnik tov. Husjak, kateri je v izbranem poročilu povdarjal najprej veliko važnost današnjega občnega zbora, ker se pri tej priliki spominjamo na naše dosedanje desetletno delo v strokovni organizaciji, po kateri naj prinesemo najbolj bodočnost vsemu viničarskemu stanu. Močna strokovna organizacija, viničarski red, podporni sklad, starostni sklad in lastna kreditna zadruga, pravi, so le glavni obrisi našega nesebičnega in z velikanskimi napori izvršenega dela in uspehov v tej kratki desetletni dobi. Hočemo in moremo si viničarji od pomoči iz svojega bednega stanja! Mi imamo veliko gospodarskih sil in sposobnih talentov v lastnih vrstah, treba jih je samo dvigniti, združiti in tako usmeriti v enoten cilj. Če tako stremimo po svoji strokovni organizaciji, da naj dvignemo viničarski stan, to je, svoje sobrate in sestre dvigniti gospodarsko in kulturno, nam je tako delo naša krščanska dolžnost, da se potegujemo za vse bedne in stiskane. S tem tudi delamo za dobrobit pretežnega dela našega naroda tukaj ob severni meji, in tako gre to delo tudi za čast in ugled naše domovine. Nikoli nismo in ne bomo zahtevali, kar zahtevati nimamo pravice. Vsak tisti kmet in vinogradnik, kateri svojem viničarju pošteno plača, kar si ta zasluži, je naš prijatelj ter nima nobenega vzroka nam nasprotovati. Ako pa smo se v gotovih slučajih morali za svoje člane potegniti, da niso izgubili svojega zaslužka, nismo s tem ustvarjali prav nikakega komunizma ali hujškarije proti vinogradnikom, kakor se nam je to čisto podtikalo, marveč je bila to le čisto naravna borba za zakonite viničarske pravice, ki smo jih tudi vselej dosegli. Svoje poročilo je zaključil s pozivom na vse tovariše, ki sodelujejo v strokovni organizaciji, naj se le drže vztrajno, ker naša pot je pravilna pot. Naj vlada še naprej tista vzajemnost med člani in skupinami, po kateri se čutimo vsi kot tovariši in le ena sama velika družina. Potem bo naše delo v drugi desetletnici obrodilo še bogatejše sadove in spremljal nas bo blagoslov božji.

Za nadzorstvo je podal poročilo tov. Franc Tomažič od skupine Ljutomer, ki je predla-

gal dosedanjemu načelstvu za njegovo poštano in neumorno delovanje zaupnico, katere je bila sprejeta. V dokaz za to je bil brez nadaljnega po odobritvi poročil predlagan dosednji odbor. Načelstvo: Husjak Ivan, Topličar Ignac, Kosič Janez, Mir Andrej in Peter Rozman. V nadzorstvo pa Stajnik Jožef, Tomažič Franc mlajši, Košnik Jožef in Tomažič Franc. Sprejeti so bili predlogi, ki se nanašajo na štednjo in gospodarstvo v organizaciji, kakor njenega organizatoričnega programa. Sklenilo se je predložiti spomenico kraljevski banski upravi zaradi nepriznanja sedanjega viničarskega reda in tozadevnega šikaniranja velikega števila viničarjev od strani gotovih vinogradnikov. Na predlog skupine Sv. Ana v Slov. goricah se bo tam priredil tečaj za cepljenje in negovanje ameriške trte. Sklenilo se je ustanoviti »Zavodovni sklad živine«, po katerem bi bili viničarji za slučaj nesreče pri goveji živini varovani in bi se tako zaščitili pred gotovo gospodarsko propastjo, ki vedno v takih slučajih najbolj grozi viničarju. Določi se, da ta sklad že s 1. avgustom 1930 stopi v življenje. Po izčrpanem dnevnem redu je načelnik zaključil gotovo najlepše uspehi občni zbor. Takoj nato pa se je v istih prostorih vršilo sklopitno predavanje o preganjanju kristjanov v sedanji sovjetski Rusiji. Vsem, ki so se udeležili tega občnega zbora, jim bo ostal v najlepšem spominu, kar bo dalo vsem novih moči in poguma za nadaljnje in vztrajno delo.

Fantovski tabor za ves severni del lavantinske škofije se vrši 14. septembra pri Veliki Nedelji. Na taboru se bo zbrala moška mladina, da se navduši za načela katoliške akcije in poglobljene krščanske prosvete. Isti dan se bo posvetila na novo preslikana velikonedeljska župna cerkev in se bo popoldne vršil istotam cerkveni koncert mariborskega cecilijanskega društva. Tako bo Velika Nedelja 14. septembra pozorišče imenitnih cerkvenih slavnosti in velikega mladinskega tabora. Fantje, na avdijenje!

Zavod žolskih sester v Mariboru. Pouk na kmetijsko-gospodinski šoli se prične 15. septembra. Sprejmejo se zunanje in notranje učenke. Točna pojasnila daje vodstvo.

Vozni red za Din 2-

(po pošti Din 2,50 poslati v znamkah napre, ako se naroči le en izvod) za vse železniško in avtobusne proge Slovenije dobiti v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike

so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pisemni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila
v Mariboru, Novoška c. 5

Prišel pa je čas trgatve. Mestni sodnik je imel obširne vinograde na severni strani mesta, kamor je pripekalo ves dan zlato solnce, zato je tam rasla najboljša kapljica.

Trgatev je pač najlepše delo in tudi največje veselje. Vinograd zahteva mnogo dela, povzročuje dosti stroškov ter prizadeva veliko skrbi. Kolikokrat gleda vinogradnik s strahom po letu proti nebu, ko se kopičijo črni oblaki nad vinogradom. Skrbipolno je njegovo srce, in dostiokrat se zgodi, da je ves njegov trud v nekaj trenutkih pokončan.

Zato je tudi razumljivo vinogradnikovo veselje, če stopa s svojo družino tisto jutro v vinograd, ko se mu smeje sladko grozdje ter ga vabi, da ga spravi v sode, ki že željno čakajo, da se napolnijo s sladkim sokom.

Tak dan je praznik, ki se obhaja z domačim veseljem z boljšo jedjo in obilnejšo pijačo. Če tudi ima kdo še tako majhen vinograd, nekaj se vendar še pripravi. Gospodinja speče beli kruh in iz tunke poiščejo zadnje klobase ter svinjsko pleče, tudi potice morajo biti, da se postreže vabljnim gostom.

Vesela trgatev je tudi bila leta 1668. Vsled jako ugodnega vremena je grozdje, ki je obilno

nastavilo, popolnoma dozorelo, zato je bilo tudi pričakovati sladke kapljice. Od vseh strani se je slišalo pokanje topičev, vmes veselo vriskanje nosačev, ki so nosili brente za stiskalnice ter vsakokrat vrezali v palico, na katero so se pri nošnji upirali, znamenje, ko je kateri stresel sladke jagode na krnico. Z brentami so stopali za birači, jim šaljivo nagajali ter jih opozarjali, češ, le natančno zbirajte jagode, ker le-te tečejo.

V vinogradu mestnega sodnika Valentina de Beurgo je bila trgatev v polnem teku. Že so stisnili cel koš, pripravljali se je že drugi in iz stiskalnice je tekla sladka rjava tekočina naravnost v klet v veliko kad, iz katere je udarjal ljudem v nos omamljiv vinski duh, znamenje, da je vinski sok sladek in bo kapljica močna.

Veselje gospoda mestnega sodnika je bilo veliko, saj so bili obilno poplačani vsi izdatni stroški.

Da bi svoje veselje delil z drugimi, je povabil v svoj vinograd znance in prijatelje. Ker je bil grof Tatenbah doma, je povabil tudi njega z njegovo soprogo. Ker se je isti dan grof Thurn vrnil z Dunaja ter se je zglasil pri svojem prijatelju Tatenbahu, ga je ta vzel s seboj k mestnemu sodniku, da se udeleži veselja.